

ПРОТОКОЛ

№ 175

гр. Пазарджик, 27.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Александър Люб. Александров

Съдебни ГАЛЯ Ц. СТОЕНЧЕВА

заседатели: А. С. ДОБРЕВА

при участието на секретаря Константина Д. Рядкова
и прокурора С. Г. Я.

Сложи за разглеждане докладваното от Александър Люб. Александров
Наказателно дело от общ характер № 20235200201092 по описа за 2023
година.

На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

Явява се лично подсъдимият Г. И. Г., редовно призован, и с адв. В. П.,
редовно упълномощен отпреди.

Частният обвинител и граждански ищец А. А. Р. се явява лично,
редовно призован, и с адв. И. Л., редовно упълномощен.

СВИДЕТЕЛИТЕ:

Я. Г. К. се явява лично.

А. Я. М. се явява лично.

А. А. Р. се явява лично.

Ч. Ю. К. не се явява. Призовката на същия, изпратена на адреса в гр. ***, е върната в цялост с отбелязване, че това е адресът на болницата в гр. В., а свидетелят в момента живеел и работел в болница в гр. Б.. По делото е приложена и друга, върната в цялост призовка, изпратена на същия адрес с отбелязване, че свидетелят е уведомен по телефона за датата и часа на съдебното заседание. Отбелязването е от призовкаря към Районен съд – В. С.К.

В списъка на лицата за призоваване за днешното съдебно заседание е отразено и че лицето е уведомено по телефона на 29.02.2024 г. в 11:10 ч. за днешното съдебно заседание.

ВЕЩИТЕ ЛИЦА:

Б. Х. П. се явява лично.

Ц. С. Б. се явява лично.

Д. Т. А. се явява лично.

Е. А. Т. се явява лично.

Ж. Ц. И. и Р. Д. А. не се явяват. Същите са служители на НИК. По делото е постъпила писмена молба от вещото лице Р. А.. В молбата е отразено, че след съгласуване с другия експерт, заявяват, че поддържат изцяло представеното писмено заключение, нямат допълнение към него, заключението им не зависи от свидетелските показания и при никакви обстоятелства не може да бъде променено. Моли да не се провежда разпит на експертите в случай, че страните не държат на това.

За Окръжна прокуратура – Пазарджик се явява прокурор С. Я..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. Л.: Да се даде ход на делото.

АДВ. П.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

Сне се самоличността на явилите се свидетели, както следва:

Самоличността на подсъдимия Г. Г. е снета в разпоредително заседание.

На подсъдимия се разясниха правата му по чл. 55, чл. 115, ал. 4 и чл. 274 от НПК.

СВИД. А. А. Р. – на ** г., българин, български гражданин, неженен, неосъждан, без родство с подсъдимия.

Предупреден за отговорността по чл. 290 от НК.

На свидетеля се разясниха правата му по чл. 119 до чл. 122 вкл. от НПК.

СВИД. А. А. Р. – на ** г., българин, български гражданин, женен, неосъждан, без родство с подсъдимия.

Предупреден за отговорността по чл. 290 от НК.

На свидетеля се разясниха правата му по чл. 119 до чл. 122 вкл. от НПК.

СВИД. Я. Г. К. – на ** г., българин, български гражданин, женен, неосъждан, без родство с подсъдимия.

Предупреден за отговорността по чл. 290 от НК.

На свидетеля се разясниха правата му по чл. 119 до чл. 122 вкл. от НПК.

СВИД. А. Я. М. – на ** г., българка, българска гражданка, неомъжена, живее на съпругески начала с подсъдимия Г. Г..

Предупредена за отговорността по чл. 290 от НК.

На свидетеля се разясниха правата по чл. 119 до чл. 122 вкл. от НПК.

В. Л. Б. Х. П. – българин, български гражданин, с висше образование, без родство с подсъдимия.

Предупреден за отговорността по чл. 291 от НК.

В. Л. Ц. С. Б. – българин, български гражданин, с висше образование, без родство с подсъдимия.

Предупреден за отговорността по чл. 291 от НК.

В. Л. Д. Т. А. – българка, българска гражданка, неосъждана, с висше образование, без родство с подсъдимия.

Предупредена за отговорността по чл. 291 от НК.

В. Л. Е. А. Т. – българка, българска гражданка, неосъждана, с висше образование, без родство с подсъдимия.

Предупредена за отговорността по чл. 291 от НК.

Свидетелите напуснаха залата с изключение на гражданския ищец и частен обвинител А. Р..

ПРОКУРОРЪТ: Към настоящия момент нямам искания.

АДВ. Л.: Също нямам искания на този етап.

АДВ. П.: Аз имам искане: Моля да се промени редът на съдебното следствие като се разпитат експертите преди свидетелите.

ПРОКУРОРЪТ: Аз не съм съгласен с този вариант. Искам вещите лица да слушат показанията на свидетелите.

АДВ. Л.: НПК въвежда умишлено този ред – да се разпитат след свидетелите с оглед на това, че следва да се запознаят с това, което ще изложат и тогава евентуално и за нас ще е по-лесно да задаваме въпроси. Специално за съдебно-психологическата и психиатричната експертиза, аз държа да бъдат разпитани всички свидетели, тъй като там има един извод за превишаване пределите на неизбежна отбрана, затова моля те да бъдат разпитани след всички свидетели, включително доктора, който не се яви в днешното съдебно заседание, тъй като възнамерявам да го питам дали моят повереник му е споделил механизма на извършеното деяние. Не възразявам днес да се изслуша техническата експертиза. Не държа на личен разпит на неявилите се днес експерти по ДНК експертизата.

АДВ. П.: Нямам против да се изслуша ДНК експертизата в отсъствие на вещите лица.

ПРОКУРОРЪТ: Също не държа на личния разпит на експертите по ДНК експертизата.

Съдът намира, че следва да се произнесе по направеното искане за промяна на реда на съдебното следствие след евентуалните обяснения на подсъдимия, затова

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА СЕ ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ:

На основание чл. 276, ал. 1 от НПК Председателят на съдебния състав докладва делото, като посочи основанията за образуване на съдебното производство.

На основание чл. 276, ал. 2 от НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на прокурора да изложи обстоятелствата в обвинителния акт.

ПРОКУРОРЪТ: На 18.02.2022 г., около 13:30 часа, през деня Г. Г. пасял овце на полето в местността „П.“ в землището на гр. К., общ. Р., обл. Пазарджик и разговарял по мобилния си телефон с негов съсед – свидетелят Я. К. от гр. К.. Г. носел със себе си дървена дрянова пръчка /тега/ и сгъваем нож с червена дръжка. По това време от гр. К. към гр. В. по пътя, през същата местност, преминавали с лек автомобил свидетелите А. А. Р. А. А. Р., баща и син от гр. К.. Те видели, че овчар пасе овце в полето в тяхна наследствена нива, като част от овцете били навлезли в нивата. Спрели автомобила и тръгнали към нивата, за да видят кой е овчаря и какво прави там. Не са носили със себе си опасни предмети. Наоколо нямало други хора. Като наближили нивата, разпознали, че овчарят е Г., с когото имали преди пререкания за това, че пасе овцете си в тяхната нива. Дватама вървели към него и му извикали да изкара овцете, че това не е човешко и не му е за първи път. Г. затворил телефона, но не реагирал да извади овцете от нивата им. Като го наближили на около 10-15 метра от него двамата мъже запретнали ръкави и започнали да го псуват. На ъгъла на тяхната нива имало купчина камъни. Свидателят А. Р. се навел, взел един камък с размери около 10-12 см и го хвърлил по Г.. Ударил го по лявото рамо. В същия момент свидетелят А. Р. го доближил и се нахвърлил върху него. Захванал го с ръце и започнал да натиска главата и тялото му надолу към земята. Г. паднал на земята на колене и се опитвал да се освободи. В същия момент свидетелят А. Р. му издърпал дървената пръчка от ръката и с нея го ударил силно по главата. На Г. му причерняло пред очите и се свлякъл към земята, но не загубил съзнание. Свидетелите А. Р. А. Р. започнали да му нанасят удари единият с пръчката, а другия с юмруци по тялото и по главата. Г. започнал да вика за помощ и да престанат да го удрят. Уплашил се да не го убият. Извадил от десния джоб на якето си сгъваемия нож, разгънал го и им казал да престанат, че ще стане беля. Те продължили да го удрят. Г. държал ножа с дясната си ръка. С един удар намушкал А. Р. в левия крак отзад до седалището. С втори удар го намушкал от лявата страна в гръдно-коремната област, като ножът проникнал в коремната кухина. Свидателят А. Р. го пуснал. Извикал на баща си да се пази, че Г. има нож и тръгнал да бяга. Свидателят А. Р. хвърлил пръчката по Г. и също тръгнал да бяга. Г. се изправил, взел пръчката и тръгнал да гони свидетеля А. Р.. Като го настигнал го ударил с нея два пъти. Единият път в гръб отзад в дясно по главата. Свидателят А. Р. се завъртял. Тогава Г. го ударил втори път с пръчката отпред в ляво по челото близо до косата. Свидателят А. Р. паднал на земята. Г. вдигнал пръчката за следващ удар.

Свидетелят А. Р. вдигнал ръка да се предпази. Г. му нанесъл трети удар с пръчката, който попаднал върху лявата му ръката под лакътя. След това Г. тръгнал нагоре по склона да прибере овцете си като същевременно отправил към двамата псувни и закани, че ще ги затрие до един. Най-напред се обадил на свидетелката А. М., с която живеел на съпругески начала и след това на свидетеля Я. К.. В същото време свидетелите А. и А. Р.и стигнали до лекия си автомобил. От втория удара с ножа в гръдно-коремната област на свидетеля А. Р. се образувал процеп, от който се показали част от вътрешните му органи и кръвта от коремната кухина започнала да изтича. Свидетелят А. Р. се обадил на тел. 112 и съобщил за случилото се. Тръгнал със свидетеля А. Р. с автомобила към спешното отделение на МБАЛ „В.“. По пътя свидетелят А. Р. успял още един път да се обади на тел. 112 и да помоли за спешно сформирание на лекарски екип за операция на сина му. Същият ден, в 14:30 часа, в МБАЛ „В.“ ЕООД, приели спешно пострадалия свидетел А. Р. в следното обективно състояние по епикриза: наличие на прободна рана в лява торакоабдоминална област с размери 7-3 см, през която пролабира вътрекоремно съдържимо. Наличие на по-малка прободна рана в лява седалищна област с размери 3-1 см. Сформиран бил екип с д-р Ч. К.. При проведената операция, на свидетеля А. Р. бил отстранен далака. В болницата той останал една седмица под наблюдение. Предвид така изложената фактическа обстановка, на подсъдимия Г. е повдигнато обвинение за това, че на 18.02.2022 г., в местността „П.“, в землището на гр. К., общ. Р., обл. Пазарджик, по време на нападение върху него от А. А. Р. и А. А. Р. от същия град с камък, юмруци и пръчка, е направил опит да умъртви А. А. Р., като го е наръгал с нож в областта на коремната кухина, превишавайки пределите на неизбежната отбрана, като убийството е останало недовършено поради независещи от дееца причини – на А. А. Р. е оказана спешна медицинска помощ – престъпление по чл. 119, във вр. с чл. 18, ал. 1 и във вр. с чл. 12, ал. 2 от НК.

На основание чл. 277, ал. 1 от НПК, Председателят на съдебния състав прикани подсъдимия Г. към даване на обяснения по обвинението:

ПОДС. Г.: На 08.02.2022 г. пасях си овцете и говорех по телефона с Я.. Духаше много вятър и аз така леко се обърнах, и гледам, че А. и баща му идват, и викам на Я.: „Сигурно нещо ще ме питат, да затворим, след малко ще се чуем.“ Те, като ме приближиха, взеха да вдигат и двамата ръка. Не казах на Я. кой идва към мен. Аз ги познах, но не съм му казал, помислих си, че ще питат нещо, аз не знам за какво идват. Овцете не бяха в ливадата, аз си ползвам една ливада, на нашата ливада си бяха. Не знам те дали имат ливада,

не съм запознат дали имат ливада. Щяха да ме утрепят и взеха да запретват ръкавите и двамата, и там на нивата накрая има купчина камъни, и баща му взе един камък и го хвърли, аз взех да се пазя и ме удари в рамото. В този момент малкият се хвърли и ме натисна на земята и баща му измъкна пръчката и ме удари по главата. Хвана ме за рамената и ме наведе към земята, баща му вика: „Дръж го да го утрепем!“. За друга ливада казваха, че е тяхна и дойдоха да ме бият. За втори път ме бият – първият път с клеми от каруцата, със заплахи. Дете малолетно имам, с овцете го бях пратил в гората, го намерили, отишли там: „Тук няма да пасете, ще те утрепем!“. Той ме удари и аз не помня вече какво е станало. Бях удрян по ръката с пръчката, по крака, по главата белег ми остана отгоре. Не помня даже какво е станало, аз нямам спомен. Полицаяте като дойдоха – те ми казаха, че има мушнат човек. Те тръгнаха надолу – това, което са писали, че съм ги гонил да ги бия, аз тръгнах да бягам, пръчката беше у него, баща му – А. хвърли пръчката към мен, аз се наведох, взех си пръчката и отидох към овцете. В това време се обаждах на жената да дойде при мен, целият в кръв бях, аз залитах, падах, много ме бяха ударили по главата – кръвно високо имам, диабет имам, хапчета пия, и си тръгнах нагоре. Жената се обади – тя не ми е законна жена, на семейни начала живеем, обади се на тел. 112, дойде полицаят, пита какво стана и аз започнах да му обяснявам. През това време телефонът на полицаия звънна и вика: „Дай ръцете да те връзвам, има мушнат човек.“ Като бях на земята съм бил в безсъзнание две минути някъде, те са ме били много. Две-три минути някъде съм бил в безсъзнание. Определям ги като две три-минути, тъй като щом съм удрян и не съм усетил не е било за бързо, защото и коленете ми бяха целите в кал където са ме въргаляли по земята. После полицаите дойдоха, викат: „Има мушнат човек, дай ръцете!“, върза ме. Дойдоха вече и там други хора от полицията, а то нито има забрана за ливади, нито нищо. Защо стана това нещо – не знам. Преди години работех в охранителна фирма и бяхме хванали А. да краде желязо, примолехме се на шефа и не му направихме нищо, не го наказаха и те за благодарност дойдоха да ме утрепят после мен – оттам тръгва цялата работа да гонят карес към мен. Това е, което имам да кажа.

Никога за тази нива не сме имали други пререкания. Аз нивите ги пазя и в нива изобщо не пускам овцете. Цяла зима овцете не съм ги изкарвал – тогава на втория ден. Те са ходили при друг колега – той ми каза после: „За какво идвате?“ – „Търсим един човек.“ Те са ме търсили да ме бият, направо да ме трепят. За тази нива – не, на друга нива преди три години дойдоха там с клеми, с такова: „Ще те утрепем!“, тогава А. спря баща му: „Недей го бий, недей го бий!“

Другият човек, при който са ходели да ме търсят е овчар – колега. Той няма да дойде, те ги е страх хората. Наско се казва. Не му знам фамилията. Не

е от гр. К., той помага там на един колега, който има овце и му помага.

Тази ливада се намира на около 50-60 метра от асфалтовия път.

Наоколо нямаше хора когато стана инцидентът. То беше много студено, духаше вятър и нямаше никой.

Те не носеха нищо със себе си като идваха към мен, не видях да носят нищо.

Като ме доближиха А. се наведе, взе един камък, вика: „Дръж да го утрепем!“, псуваха и ми се закахиха.

Камъкът, който хвърлиха, беше около 10-12 см. някъде и ме удари в лявото рамо. Аз си вдигнах ръката, за да не ме удари в главата и ме удари в рамото.

Хвърлиха камъка от разстояние от тук, където стоя в момента, до прозореца някъде, той наближи вече към мен и го хвърли. Аз се уплаших много.

Веднага след удара с камъка, ме хвана и ме наведе, и ме свали долу. След като ме свали на земята баща му взе пръчката и ме удари по главата.

Аз носех пръчка, с овцете където ходя – гега.

Нямам спомен как се получи така, че А. да е наръган с ножа.

Като се съвзех станах и тръгнах да бягам към овцете. Те тръгнаха надолу, в посока към асфалта. Пръчката беше у баща му и аз като тръгнах да бягам нагоре, той я хвърли по мен, аз си взех пръчката и тръгнах към овцете.

Не съм го удрял с тази пръчка. Не съм го гонил. Аз тръгнах да бягам нагоре в обратна посока. Тогава се обадох на жената.

Местността, в която стана инцидентът, се казва „Ч.Б.“, но те бяха писали, че е „П.“.

Натисна ме надолу, хвана ме с ръката през главата и ме натискаше надолу, аз виках: „Помощ, помощ!“.

Аз гледах да избягам. Когато се съвзех, след като бях изгубил съзнание, мътно ми беше всичко, аз бях целият в кръв. Те вървяха към асфалта, към колата, да се отдалечават. Аз като тръгнах да ставам, обърнах се да не ме ударят пак и видях, че тръгват надолу към асфалта. Когато ги видях може би бяха на 5-6 до 10 метра.

Бях облечен със суичър, с яке, с вълнени чорапи – тези дрехи, които предадох на полицията.

Носех едно счупено джобно ножче, аз си нося ябълки, защото имам диабет и го държах в джоба на суичъра. Червено ножче беше.

Не постъпиха повече въпроси към подсъдимия.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се предяви Протоколът за оглед на местопроизшествие и Фотоалбумът.

Съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕДЯВЯВА на подсъдимия Фотоалбум към Протокол за оглед на местопроизшествие, находящ се на лист 8-16 от Досъдебното производство по ДП ЗМ № 119/2022 г. по описа на РУ – В..

ПОДСЪДИМИЯТ Г.: Това е мястото, където стана инцидентът. Това са камъните, които взе бащата и хвърли по мен */показва втората снимка на лист 11 отдолу/*.

Не е този камък, но е такъв */сочи камъка вляво/*.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се предяви на подсъдимия Фотоалбум към Протокол от 21.02.2022 г. за оглед на веществени доказателства.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕДЯВЯВА на подсъдимия Фотоалбум към Протокол от 21.02.2022 г. за оглед на веществени доказателства – снимка на сгъваем нож на лист 31-ви от ДП ЗМ № 119/2022 г. по описа на РУ – В..

ПОДСЪДИМИЯТ Г.: Това е ножът, който носех в себе си.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се предяви на подсъдимия снимка на лист 49 от Фотоалбум към Протокол за оглед на веществени доказателства от 21.02.2022 г.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕДЯВЯВА на подсъдимия снимка на лист 49 от Фотоалбум към Протокол за оглед на веществени доказателства от 21.02.2022 г. от ДП ЗМ №

ПОДСЪДИМИЯТ Г.: Това е моята пръчка. С нея ме удариха по главата.

Искам да допълня само, че ножът не съм го бърсал – нищо, така си го прибрах. Ножът ми беше в десния джоб на суичъра. Така съм го прибрал, не помня как съм го прибрал.

Не постъпиха повече въпроси към подсъдимия.

Съдът намира, с оглед дадените в днешното съдебно заседание обяснения от подсъдимия, че е налице съществено противоречие между твърденията му днес и тези на 19.02.2022 г. относно това дали подсъдимият помни, че е използвал ножа, отбранявайки се от свидетелите, затова и на основание чл. 279, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 3 от НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА обясненията на подсъдимия Г. И. Г., дадени пред орган на досъдебното производство на 19.02.2022 г. и приложени на лист 26-27 от ДП ЗМ № 119/2022 г. на РУ – В..

ПОДСЪДИМИЯТ Г.: Някой го каза, че местността е „П.“, аз не съм го казал.

Не знам дали те имат нива в местност „Ч.Б.“. Имат нива в „П.“. Там където стана инцидентът знам, че има нива, която те ползват.

Бил съм уплашен тогава много, на това се дължи разминаването. Може да съм казал така, но нямам спомен как съм мушнал ножа. Не помня да съм използвал ножа. Тогава бях уплашен когато ме разпитваха и не знам какво съм казал, те бяха 50 човека полицаи и аз се уплаших – кръвно високо имам, диабет. Нямам спомен да съм вадил ножа. Това, което съм казал в този протокол, не го помня.

Казах, че когато се изправих, те вървяха надолу. Когато взех да се изправям ги видях, че тръгват надолу, аз бях вече на себе си когато ги видях, че тръгват надолу. Когато дойдох на себе си видях, че вървяха надолу към асфалта. Като се освестих тръгнах нагоре. Като се освестих ги видях, че вървят надолу и аз тръгнах нагоре към жилищните. Аз бях уплашен и не помня точно.

След консултация с адвоката си, подсъдимият Г. казва, че е вярно това, което е казал на досъдебното производство.

Съдът намира, че следва да бъдат прочетени обясненията на подсъдимия, дадени и при разпитите му, приложени на лист 170 и 288 от ДП ЗМ № 119/2022 г. на РУ – В., както и при очните ставки на лист 171 и 173 от ДП ЗМ № 119/2022 г. на РУ – В., в присъствието на защитник, на основание на това, че в разпита си подсъдимият нееднократно заявява липса на конкретен спомен от инкриминираните събития, поради което и на основание чл. 279, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 4, изр. 2 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА обясненията на подсъдимия Г. И. Г., дадени на 13.07.2022 г. по ДП ЗМ № 119/2022 г. на РУ – В., приложени на лист 170.

ПОДС. Г.: Поддържам това, което ми прочетохте.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА обясненията на подсъдимия Г. И. Г., дадени на 18.10.2023 г. на лист 288 от ДП ЗМ № 119/2022 г. на РУ – В..

ПОДС. Г.: Поддържам това, което ми прочетохте.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА обясненията на подсъдимия Г. И. Г. при очната му ставка със свидетеля А. Р. на 13.07.2022 г., приложени на лист 171 от ДП ЗМ № 119/2022 г. на РУ – В..

ПОДС. Г.: Поддържам това, което ми прочетохте.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА обясненията на подсъдимия Г. И. Г. при очната му ставка със свидетеля А. Р. на 13.07.2022 г., приложени на лист 173 от ДП ЗМ №

ПОДС. Г.: Поддържам това, което ми прочетохте.

Не постъпиха повече въпроси към подсъдимия.

С оглед направеното искане и взетото становище от страните по промяна на реда на съдебното следствие, съдът намира, че няма пречка преди разпита на останалите свидетели, да бъде разпитано вещото лице, изготвило техническата експертиза на разговорите с тел. 112 – Ц. Б..

Вещите лица, изготвили съдебно-медицинската експертиза и съдебно-психиатрично и психологичната експертиза следва да бъдат разпитани след разпита на всички свидетели по делото с оглед възраженията, които направи държавното и частното обвинение, които съдът намира за основателни, затова

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОМЕНЯ РЕДА НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ:

ПРОЧИТА заключението на вещото лице, приложено на лист 176 от ДП ЗМ № 119/2022 г. на РУ – В., а именно Протокол № 9/30.06.2022 г.

В. Л. Б.: Поддържам заключението, което съм представил. Нямам допълнения.

Страните поотделно: Нямаме въпроси. Да се приеме заключението на вещото лице.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заключението на вещото лице Ц. Б..

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение за явяване в съдебно заседание в размер на 50 лева, платими от бюджета на Пазарджишкия окръжен съд.

Пристъпи се към разпит на свидетеля А. Р. със снета по-горе самоличност:

СВИДЕТЕЛЯТ А. Р.: На 18.02.2022 г. аз и моят баща А. Р. тръгваме по пътя от К. към В. с нашия лек автомобил и докато пътуваме виждаме в нашия имот овчар пасе овцете си в наша нива. Тази нива е наша, което можем да

докажем с документи. Тази нива беше изорана и на нея беше насадена млада люцерна към онзи момент. Ние спираме колата, виждаме, че има овчар в нашия имот, спираме колата на една отбивка. Това е в местност „Ч.Б.“. Спираме колата с баща ми, пуснахме аварийните, за да не ни удари друга кола, слязохме и тръгнахме към овчаря. Овчарят го познаваме – Г. Г.. След като вървим към него, той нямаше никаква агресия към нас, ние отиваме към него не на разстояние 10-20 метра, а отиваме към него на разстояние от 2 метра и го попитах: „Бат Г., какво правиш в нашата люцерна? Виждаш, че е младо насаждение.“, той се засмя и вдига пръчката, за да ме удари. След като той вдига пръчката, аз виждам, че тръгва да ме удря и си слагам лявата ръка на главата, след това като ме удари с пръчката, аз си слагам лявата ръка на главата, за да не ме удари по главата да ме утрепе. След това той като ме удря с пръчката, аз си слагам лявата ръка, завъртам се и в този момент той използва, вади ножа и ме наръга. Аз усещам едно парене и като вдигнах блузата гледам, че черва ми излизат от корема. След това тръгнах да се отдръпвам настрани и викам на баща ми: „Пази се, че в него има нож и ме наръга!“ – „Къде те наръга?“, викам: „Наръга ме на две места!“. След като аз се отдалечавам от него да не ме повтори пак да ме наръга, тръгвам настрани в посока надясно. След като тръгнах да се отдалечавам и казах на баща ми да се пази, че има нож да не наръга и него, в този момент Г. Г. тръгва срещу баща ми и го удря по главата с тоягата. След това баща ми се завърта, той го повтаря да го удря и баща ми пада. След като баща ми пада, той потретва трети път и докато моят баща е по гръб, той му хваща тоягата. Псуваше ни: „Да еба вашата мама помашка, сега ще ви изтрепя до крак!“ – това му бяха думите, които аз съм чул. След това, като баща ми хваща гегата, лежи на земята и трети път като го удря, тогава баща ми тогава хваща тоягата и след това с моя баща гледахме да се отдалечим от него и тръгнахме в колата. Нашият автомобил е на асфалта, на главния път К. – В., ние се обаждаме на тел. 112 за Бърза помощ, защото не знаем какво е, не съм доктор и не разбирам. Държах се за раната, за да не стане нещо проблем и в паниката, след като вървахме надолу към нашата кола, баща ми извади телефона и взе да звъни на тел. 112 за Бърза помощ, а нашият автомобил е на асфалта. Викам: „Автомобилът е тук, давай да тръгваме, няма да чакаме, не се знае какво е станало – това е черво и тече кръв.“ Качихме се в нашия автомобил и тръгнахме в посока В., за болницата. Баща ми се обади по пътя на тел. 112, за да подготвят екип за операция. Отидохме там, д-р Ч. К. ме прие, оперира ме и се оказа, че като съм намушкан, ми е наранен далакът и го извадиха. Това е.

Като спряхме на асфалта, разстоянието до човека, който пасеше овцете, беше от 100 метра и нагоре, с точност не мога да кажа.

Като тръгнахме към него не сме носили предмети и нито сме

запретвали ръкави, нито сме имали някаква агресия срещу него.

Нямаше никакви хора наоколо.

Времето беше по обяд, от порядъка на 13:30 ч. – два без нещо, но нито е духало, нито нищо.

Като наближихме заварихме Г. Г. в нашия имот. Беше по средата на нашата площ, защото там има насаждения от млада люцерна за паша на жИ.тните и гледа да използва. В другите ливади я няма тази трева, няма това нещо, с което да храни жИ.тните. Защо други овчари не вкарат жИ.тните там, а той вкарва жИ.тните? Защо нямам проблеми с други хора?

В тази нива няма никакви камъни. Камъни може да има от самата оран, които са малки, които ги събирам, защото после като си пусна машината да си кося люцерната да не ми удари на апарата.

Нито съм хвърлял камъни по Г., нито съм тръгнал да го бия с нещо. И баща ми също – нито е хвърлял, нито е посягал към него.

Никакви закани и псувни не сме отправяли към Г., просто като тръгнахме към него го питахме какво прави в нашата люцерна – това бяха думите, които сме му задали. Разстоянието между нас и Г. беше от където стоя в момента до прокурора. Даже като отидохме, вместо да каже: Чакай да изкарам овцете, да ги махна.“, той стои и се смее и чака.

Нито съм посягал, нито сме го удряли с камъни, нито съм го събарял на земята, нито съм го хващал. Между нас не е имало пряк физически контакт. Нямам съм някаква агресия.

След като той ме удари с гегата и аз си сложих ръката, за да не ме удари в главата, като ме удари просто останах като в шок и вече усетих парене.

Нито аз, нито баща ми сме му нанасяли удари. Не сме го псували. Не сме му се заканвали с убийство. Той ни псуваше.

Никога не сме били подсъдимия и не сме упражнявали физическо насилие спрямо него.

Не съм осъждан. Никога не съм арестуван. Никога не съм извършвал кражба на желязо.

Имотът ни не е ограден, защото е насят и чаках да тръгне и исках да го оградя с тръби и с мрежа, но след като стана инцидентът нито го оградих, нито можах нещо да направя.

В тази местност няма други оградени имоти.

Движейки се с колата, аз разпознавам ливадата, личи си кое е младо насаждение люцерна и прясно, тръгнало със зеленина и кое е равнака, където няма нищо. Все едно тук е зелено, тук е изсъхнало, как няма да разбереш,

нали имам очи?

Първото опарване усетих на крака и видях, че имам кръв. След това видях, че нещо тече и тогава си вдигнах блузата.

След като бях ударен, не съм видял кога Г. е извадил ножа.

Ударът попадна в ръката ми, по главата не ме е удрял с пръчката.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕДЯВЯВА на свидетеля А. Р. Фотоалбум към Протокол за оглед от 18.02.2022 г. на лист 8-16 от ДП ЗМ № 119/2022 г. на РУ – В..

СВИД. А. Р.: Нашето насаждение е на лист 11, долната снимка. Това е люцерната, личи си как е орано. Вижда се изораното и на практика в горния десен ъгъл на снимката е нашата люцерна.

Тези камъни не знам какви са, може да са като граница между другите имоти.

На лист 12, горната снимка – от хората нагоре към върха на снимката е нашият имот. Тук има млада люцерна, насаждения.

Никой от нас с баща ми не е предупреждавал Г. да не влиза в тази нива преди този случай.

Баща ми управляваше лекия автомобил преди инцидента и след инцидентът пак той. С неговия автомобил бяхме. Автомобилът е ***

Не съм видял нож в ръката на Г., имах само усещане за парене.

Съдът намира, че са налице две съществени противоречия между показанията на свидетеля днес и тези, дадени на досъдебното производство, а именно за това дали подсъдимият е успял да го удари с пръчката по главата, както твърди на досъдебното производство, или свидетелят е успял да се предпази с ръката си и ударът не е попаднал в главата му, както и за това дали е видял нож в ръката на подсъдимия. При тези данни съдът намира, че е налице хипотезата на чл. 281, ал. 4 във връзка с ал. 1, т. 1 от НПК за прочитане на показанията от досъдебното производство, доколкото е невъзможно прочитане на показанията по реда на ал. 3 на чл. 281 от НПК, тъй като на разпита на свидетеля не са присъствали обвиняемият и неговият защитник.

По изложените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА показанията на свидетеля А. А. Р., дадени на 04.04.2022 г. по ДП ЗМ № 119/2022 г. на РУ – В. и приложени на лист 99 от същото.

СВИД. А. Р.: Вярно е, че си поставих ръката, за да не ме удари в слепоочието. Слагам си ръката да не ме удари в слепоочието, но ме удари по главата.

Това, което е записано на досъдебното производство, е вярно – когато се отдалечих от него, видях ножа в ръката му, не съм го видял преди това.

Не постъпиха повече въпроси към свидетеля.

Съдът намира, че е налице съществено противоречие между обясненията на подсъдимия Г. И. Г. и показанията на свидетеля А. А. Р. относно инкриминирания инцидент и действията на всеки от участниците, затова

ОПРЕДЕЛИ:

ПОСТАВЯ В ОЧНА СТАВКА подсъдимия Г. И. Г. и свидетеля А. А. Р..

Въпрос на съда: Познавате ли се и какви са отношенията помежду ви сега и към момента на инцидента?

Подсъдимият Г.: Познавам го, познавал съм го и преди инцидента – ние сме комшии, през 3-4 къщи сме. Никога не съм имал лошо мнение за тях.

Свидетелят А. Р.: Познавам го Г. Г., аз го наричах „бат Г.“. Не сме имали особени отношения преди инцидента. Към настоящия момент не си говорим.

Подсъдимият Г.: Не разбрах преди малко въпроса за отношенията. Те преди това идваха пак да ме бият.

Въпрос на съда: Защо преди това казахте, че никога не сте имал лошо мнение за тях?

Подсъдимият Г.: Защото не можах да разбера въпроса.

Въпрос на съда: Свидетелят отрича изцяло той да Ви е удрял, а и баща му или да са Ви отправяли закани.

Подсъдимият Г.: И двамата ме биха. Не съм ги псувал както казва той – моята жена е помакия и никога не бих използвал това нещо да го обиждам на етнос.

Въпрос на съда: Той какво направи по отношение на Вас?

Подсъдимият Г.: Той ме хвана да ме натиска на земята, а баща му ме удряше.

Въпрос на съда: Вие с нож наръгал ли сте го?

Подсъдимият Г.: Не помня.

Адв. Л.: Заплашвах ли Ви с убийство?

Подсъдимият Г.: Заплашвах ме, баща му: „Дръж го, А.е, да го утрепем!“

Адв. Л.: Имаше ли удар с камък?

Подсъдимият Г.: Имаше, да – А. ме удари, баща му.

Въпрос на съда: По същите въпроси, отговорете.

Свидетелят А. Р.: Нито съм имал агресия, нито съм го псувал, нито съм викал да го утрепем. Баща ми също не го е казвал. Ако сме имали агресия, ще повикаме полиция. Ние отиваме човешки към него да го питаме. Не съм го удрял, не съм го притискал към земята. Баща ми не го удрял с неговата пръчка, нито с камък. Не сме отправяли към него закани за убийство.

Подсъдимият Г.: Аз твърдя, че говоря истината.

Свидетелят А. Р.: Аз също твърдя, че говоря истината.

Не постъпиха повече въпроси към подсъдимия и свидетеля.

Свидетелят остана в съдебната зала.

Пристъпи се към разпит на свидетеля А. А. Р. със снета по-горе самоличност:

СВИД. А. Р.: На 18.02.2022 г. ние със сина ми А. тръгнахме в посока за В.. Пътувахме с автомобил *** който е мой и по пътя, като пътувахме, видяхме в местността „Ч.Б.“ нивата, която е засята с люцерна – г-н Г. беше вкарал вътре овцете да ги пасе. Тази нива е наша, ползваме я вече близо 30 години, наследствена е от дядо ми. Аз я ползвам откакто е раздадена. Нивата беше насята с люцерна и понеже той е много добре запознат – овчар, че люцерната когато е прясна, овцете ѝ мъкнат корените и я изкореняват. Ние видяхме, спряхме, слязохме от автомобила и тръгнахме към Г.. Нивата, понеже е люцерна, е така отсечен участък, защото зеленее – както е пътят, 50 метра и започва нивата, на 50 метра от нивата е. Можехме да го видим от пътя. Там е най-озеленено, всичко друго е по-тъмно, това е озеленено – това е люцерна. Тръгнахме към него аз и синът ми, синът ми вървеше напред, аз по него. Наближихме близк, викам: „Защо вкарваш овцете? Много добре виждаш, че това е прясна люцерна.“ Същевременно той изчака тихомълком, без да реагира, без нищо, вдигна тоягата, удари сина ми, синът ми със

завъртането, Г. използва, че той не е с лице към него и аз въобще не очаквах, че извади ножа и го намушка. Синът ми като усети, каза: „Бягай, той ме намушка с нож!“ Синът ми тръгна в едната посока настрани да бяга, аз тръгнах надолу. Когато го намушка, и двамата бяха прави. Той го удари по главата с тоягата, която държеше да пасе овцете, обаче синът ми вдигна ръката – той сложи ръката отгоре върху него, иначе ако го удари с тази тояга, тя е толкова тежка, че ако бъдеш ударен в главата, едва ли би се помръднал метър настрани. Синът ми каза: „Бягай, той ме намушка с нож и има нож!“ Аз тръгнах да бягам, Г. се втурна по мен, удари ме по главата. Аз тогава току-що бях още опериран, понеже нямаше и година откакто бях срязал крака, в момента съм инвалид, не мога да бягам бързо, нямам тези физически свойства, но все пак дори по време на бягането мисля, че обувките ми, с които бях – те също би трябвало да са при Вас, защото вече като видях, че тръгва към мен и започнах да бягам, дори обувките ми изпаднаха – бях по чорапи. Бях гумени цървули. След като е посегнал с ножа, значи това можеше да се случи и с мен. Той ме удари, аз се завъртях и той ме удари в главата. Това е от него */показва с ръка/* когато ме удари повторно с тоягата и снимки имаме, когато отидохме в Бърза помощ. Като ме удари, паднах на земята, той вдигна тоягата пак и аз вече на земята му хванах тоягата и Г. постоянно викаше: „Вашата мама мръсна, ще ви трепя до крак!“ и след като вече Г. се оттегли нагоре, извади телефон и започна да звъни на някой по телефона. В същото време аз и синът ми тръгнахме към пътя. Автомобилът ми е на пътя и в самата паника и след като видях как е намушкан, после разбрахме от лекар, че това не са били червата, но беше излязло така отвън, мога да Ви го покажа на снимка да го видите какво е и звънкаме на тел. 112, търсим Спешна медицинска помощ, автомобилът ми е там, в първия момент чакаме да дойде линейка и аз, когато вече се посъвзех, му казах: „Какво чакаме? Колата е тук, качвай се!“. Тръгнахме в посока на МБАЛ гр. В.. По време на движение наруших малко закона на Република България, тъй като по време на движение не трябва да разговаряш по телефона, но аз пак звъннах на тел. 112, казах, че съм тръгнал и да се подготви екип за операция, защото червата му се виждат. Не съм компетентен, не знам какво е, но това беше явно и видимо. Казах му, че пътувам към болницата и да се подготви екип, защото при това положение всяка секунда е ценна. Отидохме в Бърза помощ, влязохме, дойде лекаря, там видяха, че аз бях по чорапи, синът беше уплашен – бял като платно. Той беше до такава степен уплашен, че не можеше да говори – нито ума, нито дума. Приеха го вече, прегледа го лекарят и го оперираха по спешност – веднага се събра екип по най-бързия начин и го оперираха. Оттам ми звънна кварталният, който е, да ми каже, че трябва да отида на местопрестъплението, където стана цялата работа, да дам някакви показания. Аз се върнах, не можех вече да карам, целият люлеех и след като целият люлеех бяха дошли приятели

и те ме върнаха – върнах се на място. Като се върнах там бяха цивилни и ми казаха да спра. Представих се кой съм, извикаха ме там, зададоха ми няколко въпроса, но тогава бях толкова разтревожен за здравето на сина ми, че очаквах най-лошото да чуя. Оттам се върнах в болницата и като се върнах в болницата, тогава усещах вече изтръпвания по главата ми надолу и казах на сестрата, която е в Бърза помощ – една млада, не я познавам и оттам тя извика лекаря, прегледаха ме и мен също на скенер, правиха ми снимка и казаха, че трябва и аз също да остана в болницата. Аз също лежах в болницата. Не ми даваха нито да се изправям, нито да ставам, бях само в покой. Същевременно едно от болка, друго от страх, беше кошмар. През цялото време, когато му даваха болкоуспокояващи, той чувстваше много силна болка. На мен ми даваха също, но и двамата бяхме изпаднали в състояние, което не мога да Ви опиша. След цялата тази работа до ден днешен синът се наложи да напусне работа, понеже работим в гората дърводобив и нашата работа е по-тежка, физическа – не се наема вече да работи. Постоянно се оплаква от болка, стрес и уплах. Той вечер нито излиза, нито нищо. Той се стресираща и се затвори въщи – ерген човек, това нещо не е нормално. Това е психическо напрежение, което дойде след инцидента и се принуди да смени работата – намери лека работа и в момента работи в цех за минерална вода. Това е, което имам да кажа по случая.

С Г. Г. не сме имали пререкания преди. Тази нива е първа година засята. Когато е ливада или нива, може да пасе – никой от населението не претендира, но понеже тази година за пръв път го виждаме вътре в нивата, която е посята с люцерна и ние отидохме, предупредихме го: „Знаеш какво е, плащаме оране, плащаме фрезование, всичко е средства и пари. На този скъп жИ.т всичко опира до пари.“

Слязохме от колата, абсолютно нищо не носехме, с голи ръце бяхме. Не сме имали намерение нито за саморазправа, нито за нападение. Ние отидохме с чисти човешки чувства и обноси да му кажем, защото той много добре знае когато е люцерна какво трябва да се прави и какво да не се прави.

Наоколо нямаше хора. Аз и синът ми бяхме, и Г..

Като се приближихме към него не сме хвърляли камъни и не сме се заканвали.

Г. Г. удари сина ми по главата един път и то не по главата – той вдигна ръката да не го удари, той го удари по ръката, а не по главата.

Синът ми нямаше наранявания по главата.

Към настоящия момент синът ми постоянно се оплаква от болка. Той няма сила за работа. Боли го като се наведе, като хване нещо малко, където е далакът. До ден днешен е така. Далакът му е изваден, мястото го боли.

След инцидента беше нетрудоспособен, беше в болнични. Свършиха му болничните и лекарите казаха, че трябва да започне работа. Към момента също изпитва страх, не излиза вечерно време. Той е стресиран.

Синът ми в момента следи етикетите на водата и бутилирането. Тежка работа не върши.

Работата му е на смени – на три смени работи.

Ходи с колата на работа, с неговата кола – сам, кара си колата. Никой не го придружава в момента.

Изпитва страх като ходи на работа вечерно време, но там са много работници, цялата фирма е оградена. Постоянно го е страх да е да не би Г. да повтори пак, да го убие.

Преди да бъде намушкан синът ми с ножа, Г. Г. изчака спокойно да стигнем близо до него, не ни е предупреждавал с нищо.

Не съм удрял Г. с тояга по главата, не съм му взимал тоягата.

*Съдът **ОБЯВИ** почивка от 20 мин.*

Съдебното заседание продължава в 16:30 ч. с разпита на свидетеля А. Р..

ПРОКУРОРЪТ: Появиха се противоречия в показанията на свидетеля А. Р. по отношение въпроса дали той е предупреждавал Г. за предишни подобни случаи да не влиза в нивата му като на досъдебното производство е казал, че го е предупреждавал и това не му е на Г. за първи път. Също така е казал, че три удара е имало по главата на сина му А. Р., а сега говори за един удар.

АДВ. Л.: Да се прочетат.

АДВ. П.: Не възразявам.

ПОДС. Г.: Давам съгласие.

Съдът намира, че е налице хипотезата на чл. 281, ал. 4 от НПК – налице са сочените от прокурора противоречия в показанията на свидетеля и последните не могат да бъдат прочетени по реда на ал. 3 на чл. 281 от НПК, доколкото при разпита на свидетеля на досъдебното производство не са присъствали обвиняемият към онзи момент Г. и неговият защитник, затова и на основание чл. 281, ал. 4 във връзка с ал. 1, т. 1 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА показанията на свидетеля А. А. Р., дадени на 21.02.2022 г.

СВИД. А. Р.: Обаждал съм се на тел. 112, но не сме имали пререкания с него. Не съм го предупреждавал друг път да не влиза в имота, обаждал съм се на тел. 112 да идват да го предупредят. Може би той знаеше, че аз съм се обаждал на тел. 112, но аз не искам да влизам в никакво пререкание, защото неговото семейство е прочуто в К. с убийствата. Знам, че нося наказателна отговорност и моля да се провери. Неговият чичо – на дядо му брат, е убил човек преди много години, баща му уби мой съученик – намушка го не знам на колко места, но беше нещо ужасяващо и сега затова гледам да го отбягвам. Оттам идва и стресът на сина ми, да не се повтори да стане пак убийство. Никога с него не съм говорил да не пасе жи.тните си в тази нива.

Мен удари три пъти. Това, което пише в протокола за разпит, който ми прочетохте, че три пъти е ударил сина ми, не е вярно.

Той е пред мен и видях как Г. го наръга. Това стана пред очите ми. Това, което ми прочетохте, е вярно – че видях как подсъдимият наръга сина ми, но не видях от къде извади ножа.

Два пъти ме удари и третият път аз му хванах тоягата. Затова днес казвам, че ме е ударил три пъти. Удари ме по лакътя и аз хванах тоягата с едната си ръка.

Не постъпиха повече въпроси към свидетеля.

Съдът намира, че е налице съществено протИ.речие между твърденията на подсъдимия Г. И. Г. и свидетеля А. А. Р. по обстоятелствата на инцидента, затова

ОПРЕДЕЛИ:

ПОСТАВЯ В ОЧНА СТАВКА подсъдимия Г. Г. и свидетеля А. Р..

Въпрос на съда: Познавате ли се и в какви отношения сте?

Подсъдимият Г.: Познаваме го, да. Не сме в добри отношения от инцидента.

Свидетелят А. Р.: Познаваме се. От К. сме. От тогава не сме в добри отношения, след случая.

Въпрос на съда: Вие чухте какво каза свидетелят. Това, което той разказа, вярно ли е?

Подсъдимият Г.: Не е вярно. Наведе се, взе камък, аз за да се предпазя вдигнах ръката, удари ме, измъкна моята пръчка и с нея ме удари. След това ме натиснаха на земята и ме биха, и не помня какво е станало по-нататък.

Отправяха ми закани с убийство. Казаха ми, че ще ме убият: „Дръж го да го утрепем, да еба неговата мама!“ Не съм го удрял с пръчката по главата.

Свидетелят А. Р.: Това не е вярно. Аз като тръгнах да бягам, той ме удари отзад първият път. Аз се обръщам, с обръщането ме удари отпред. С удара отпред аз падам на земята, той вдига тоягата, продължава и аз, за да не ме удари по главата, само вдигнах ръката и хванах тоягата. Не съм отправял закани за убийства към него, той към нас да – каза, че ще ни трепе до крак, да не остане нищо от нас.

Подсъдимият Г.: Искам да го питам защо само с мен се разправят? Аз не съм пускал овцете цяла зима на паша, тогава ги пуснах за първи път и те са ме следили и идват и започват да ме трепят. Искам да го питам първият път за какво дойдоха там в дерето да ме бият и двамата?

Въпрос на съда: Имало ли е такъв случай да сте го били с клеми?

Свидетелят А. Р.: Няма такъв случай. Нека той да посочи кой друг е вкарвал жи.тни в имота ни.

Въпрос на съда: Виждал ли сте някой да пуска жи.тни да пасат в неговия имот и той да му е направил забележка?

Подсъдимият Г.: От нашата кошара се вижда всичко. Всеки ден минават крави, овце. Той не е бил там, обаче пуска жи.тни. Никой не пази, аз съм там всеки ден и гледам какво става.

Прокурорът: Притискал ли Ви е синът му към земята, както твърдахте одевете?

Подсъдимият Г.: Да.

Свидетелят А. Р.: Не е вярно.

Подсъдимият Г.: Аз твърдя, че говоря истината.

Свидетелят А. Р.: Аз също твърдя, че говоря истината.

Не постъпиха повече въпроси към подсъдимия и свидетеля.

Свидетелят остана в съдебната зала.

Пристъпи се към разпит на свидетеля Я. К. със снета по-горе самоличност.

СВИД. К.: Знам делото за кой случай се води. На 18.02.2022 г. с Г. разговаряхме по телефона. В процес на разговор, не знам колко време се говорели, каза, че някакви хора го търсят и връзката прекъсна. След може би не повече от 10 минути той ми се обаждат и ме попита: „Можеш ли да дойдеш? Бързо, идвай!“, беше много притеснен. Аз се учудих. По принцип ми се е обаждал много пъти, носил съм му хапчета, лекар съм му карал там

където ходи на паша, знам, че има здравословни проблеми. Когато пристигнах, още не бяхме влезли в черния път и видях, че той, вървейки към кошарата, падна на няколко пъти, олюляваше се. Приближавайки към него, като се обърна беше целият в кръв и трепереше, започна вика: „Щяха да ме утрепят! Утрепаха ме, утрепаха ме!“ – „Кой, какво, как се случи?“ и така и не разбрах. На мен ми обясни, че „С.“ са го били. „С.“ са А. и А. – баща и син. Това са хората, които са в залата. Започна да ми обяснява, че са го били. Попитах го дали са се обадили на тел. 112, жена му и тя пристигна, обадиха се на тел. 112 и впоследствие дойдоха и полицаите. Беше целият в кръв и неадекватен.

Когато пристигнах аз, той се изми, дадох му вода и започна да обяснява защо са го били. Молил се е: „Моля ви, прекратете, изчакайте, недейте!“, казвали са му: „Сега ще те утрепем!“, обидни думи, псувни и закани. Когато отидохме при полицаите, те го попитаха: „Ударил ли си с нож?“, той каза: „Не.“ – „А имаш ли нож?“ и аз разбрах, че търсят овчарски нож както всеки овчар има голям нож. Той изкара джобно ножче и им го даде, тогава те поясниха, че има ударен с нож човек и го задържаха, сложиха му белезници.

В момента пред мен не е казвал, че е употребявал този нож. Полицаите, когато го попитаха дали има нож, той каза „Да, това е ножът. Голям нож нямам. Може да съм извадил, да съм ръкомахал да ги плаша, но не съм използвал ножа.“ – това му бяха думите.

Основно са го били с камъни и с тоягата. Мисля, че рамото му беше ударено. Когато пристигнахме той показва на жена му, че беше ударен в рамото, беше паднал на земята и каза, че са го натиснали и са го били с тояги, с камъни – беше ударен по главата, беше целият в кръв.

Лично аз не знам А. и А. Р.и да имат нива в този район.

Не помня около кошарата на Г. или наблизо да е имало люцерна или растителност. Просто беше една нива. Нямаше култура засята там, просто беше нива. Нива пълна с камъни, това беше.

Аз попитах дали са се обадили на тел. 112, казаха, че не и ги посъветвах да се обадят, след което жена му се обади на тел. 112.

В разговори с Г. многократно сме коментирали тази тема и той се учудва защо и каква е причината, за да търсят някакви конфликти с него. Пак са го били с клеми нещо, имало е такива опити – това той ми го е казвал. Имало е, доколкото знам, закани за тяхното дете може би преди 2-3 години. Доколкото знам са били шурея му – на жена му брат. Заканите са били към детето на Г. от А. и А.. Той е бил някъде с овцете в гората и са отишли: „Тук ще има трепане, внимавайте какво правите!“ – такива неща.

Не знам да е имало друг път пререкания по повод пасенето на овцете в

техен имот.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се прочетат показанията на свидетеля, доколкото същият казва, че след инцидента Г. не му е обяснявал нищо подробно, докато в досъдебното производство твърди, че Г. веднага след инцидента му е обяснявал какво се е станало.

АДВ. Л.: Да се прочетат.

АДВ. П.: Този път намирам, че не следва да се четат. Не давам съгласие, защото не намирам протИ.речие.

Съдът намира искането за неоснователно, доколкото дори и да е налице протИ.речие в цитирания от прокурора смисъл, то преразказаните от свидетеля К. думи на подсъдимия Г. не са доказателствено средство. Касае се за косвено такова и при положение, че съдът разполага с обясненията на подсъдимия, които са първично доказателствено средство, то техният разказ не може да бъде приобщен към доказателствата по делото, което обосновава извода за несъщественост на протИ.речията в тази им част, затова съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на прокурора за четене на показанията на свидетеля К. поради протИ.речие по обстоятелството дали подсъдимият, непосредствено след инцидента, му е разказал конкретно за действията на свидетелите Р.и и за своите собствени действия.

Не постъпиха повече въпроси към свидетеля.

Същият бе освободен от съдебната зала със съгласието на страните.

Пристъпи се към разпит на свидетеля М. със снета по-горе самоличност:

СВИД. М.: Желая да бъда свидетел по делото. Знам делото за кой инцидент се води. На 18.02.2022 г., към 12:00 ч. ние отидохме на кошарата, той пусна ЖИ.тните по полето, аз останах там и след не знам колко време той ми се обади: „Ела бързо при мен!“. Аз тръгнах надолу, гледам двама човека отиват към асфалта, дойде Я. в този момент към нас и отидохме при него, той беше целият в кръв, ударен, уплашен, стресиран и каза, че са дошли господата да го бият и това е. Аз взех телефона, обадох се на тел. 112. Местността долу е „П.“. Където стана инцидентът е местност „П.“. Не може да е „Ч.Б.“, това е съвсем друга местност. Аз така ги знам. Това е, което имам

да разкажа.

Имаше ударено на главата и по ръката. Каза, че са го ударили с камък по ръката. Имаше кръв и олющено по главата.

Той беше с тоягата когато го видях.

Беше стресиран, уплашен, целият в кръв.

За втори път е това, преди това ходеха А. и А. Р.и с клеми да го заплашват и да го бият. Синът ни, на 17 години беше тогава, и при него са ходили да го заплашват с убийство, с побоища. Моят брат също беше говедар, пасеше крави и при него са ходили, и него са били.

Не знам дали са ползвали Р.и някакъв имот там, където стана инцидентът.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да се прочетат показанията на свидетелката, доколкото същата казва, че Р.и не са имали нива там, която да ползват, а на досъдебното производство твърди, че са ползвали нива под наем.

АДВ. Л.: Не възразявам.

АДВ. П.: Предоставям на съда. Аз представих едно доказателство за това, че няма собственост в тази местност и до момента няма друго доказателство, така че дали свидетелката знае дали е под наем, или не – въобще нямаме доказателства, че там има някакъв имот на Р.и.

Съдът намира, че прот.речието е съществено, доколкото касае причината за възникване на инцидента, затова и на основание чл. 281, ал. 4 във връзка с ал. 1, т. 1 от НПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА показанията на свидетелката А. Я. М., дадени на 21.02.2022 г. по ДП ЗМ № 119/2022 г. на РУ – В., приложени на лист 51 от досъдебното производство.

СВИД. М.: Аз не съм казвала такова нещо.

ПРОКУРОРЪТ: Моля на свидетелката да се предяви Протокола за разпит от 21.02.2022 г., приложен на лист 51 от досъдебното производство, за да заяви дали подписите на този протокол са положени от нея.

Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕДЯВЯВА на свидетеля М. Протокол за разпит от 21.02.2022 г. по ДП ЗМ № 119/2022 г. на РУ – В. на лист 51 от досъдебното производство.

СВИД. М.: Всички подписи на протокола за разпит са мои.

Не постъпиха повече въпроси към свидетелката.

Същата бе освободена от съдебната зала със съгласието на страните.

ПРОКУРОРЪТ: Държа на разпита на неявия се днес свидетел. По отношение на ДНК експертизата, не държа да присъстват вещите лица.

АДВ. Л.: Също държа на разпита на неявия се днес свидетел. Моля да допуснете до разпит като свидетел въпросния Наско, който посочи подсъдимият, като защитата Ви моли да ни дадете 7-дневен срок, в който да посочим трите имена и адрес за призоваване на същия. Представям и моля да приемете Решение № КК405/16.04.1996 г. на Поземлена комисия гр. Р., обл. Пазарджик, с което са върнати имоти на *** – това е дядото на А.. Представям и Скица на поземлен имот № 15-134792-11.02.2024 г. с идентификатор 38844.38.42, издадена от Служба по геодезия, картография и кадастър – гр. Пазарджик, както и Удостоверение за наследници на *** изх. № 17 от 02.02.2024 г. и Декларация по чл. 69, ал. 1 от ППЗСПЗЗ във връзка с чл. 37в, ал. 1 от ЗСПЗЗ за стопанска година 2021/2022 вх. № ПО-25-16/28.02.2022 г. от А. А. Р., от която е видно, че се обработва тази местност. Моля да ми разрешите да представя доказателства в следващото съдебно заседание, че е била засята, тъй като в момента не разполагам с тях.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат.

АДВ. П.: Не държа на разпит на вещите лица по ДНК експертизата. Считам, че не следва да бъдат приемани представените днес писмени доказателства, защото по никакъв начин не обосновават два факта: Първо, няма координатна система по отношение на скицата, която е приложена и която да показва недвусмислено, че записаната в обвинителния акт местност съвпада с нивата, която тук е записана „Ч.Б.“. Второ, в решението на Поземлената комисия има върнати имоти и отметки, явно направени от процесуалния представител, за някаква нива под т. 4 – „Ч.Б.“, но виждам тук, че има ниви в местността „П.“ на ред 3-ти. На следващо място не следва да се приемат, защото нямаме нито едно доказателство, че тази нива така, както е посочена се обработва само от А. Р. и това е изключително право, дадено от останалите наследници, защото наследниците са повече от 23. Фактически

кой обработва тази нива не е ясно. На следващо място в т. нар. декларация, която сочи повереника, са изписани имоти без да има кадастрален номер, без да има наименование на местностите и включително някакви отразявания, които по смисъла на закона са съвсем различни по отношение на тези имоти. Ето защо, намирайки, че тези доказателства са неотносими и не доказват по един безспорен начин процесния имот, не следва да бъдат приети.

АДВ. Л. /РЕПЛИКА/: Доводите, които изложи колегата П., са относими по отношение на това дали ще кредитирате, или не доказателства в крайния си съдебен акт, а не дали да бъдат приети, или не. Те трябва да бъдат приети, а дали ще ги кредитирате е друг въпрос – по същество.

Съдът намира, че следва да се приемат днес представените от повереника писмени доказателства, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото представените от адв. Л. Решение № КК405/16.04.1996 г. на Поземлена комисия гр. Р., обл. Пазарджик, Скица на поземлен имот № 15-134792-11.02.2024 г. с идентификатор 38844.38.42, издадена от Служба по геодезия, картография и кадастър – гр. Пазарджик, Удостоверение за наследници на *** изх. № 17 от 02.02.2024 г. и Декларация по чл. 69, ал. 1 от ППЗСПЗЗ във връзка с чл. 37в, ал. 1 от ЗСПЗЗ за стопанска година 2021/2022 вх. № ПО-25-16/28.02.2022 г. от А. А. Р..

С оглед становището на страните, че не държат на разпита на вещите лица, изготвили ДНК експертизата и на основание чл. 282, ал. 3 от НПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА и **ПРИЕМА** заключението на ДНК експертизата на лист 153 – Протокол за извършена експертиза № 22/ДНК-347 от 28.04.2022 г., изготвена от вещите лица Р. А. и Ж. И. – експерти към НИК – МВР.

ПРОКУРОРЪТ: За съдебно-психиатричната и психологичната експертиза не държа вещите лица да присъстват при разпита на свидетеля К., но д-р П. държа да присъства.

АДВ. Л.: Аз държа вещите лица да бъдат изслушани след разпита на всички свидетели.

АДВ. П.: Смятам, че следва да се даде възможност на експертите да

представят експертизите и да ги приемем днес. Също така смятам, че на лекаря могат да се прочетат показанията, тъй като не съдържат съществени елементи.

АДВ. Л.: Аз имам въпроси към него.

Съдът намира, че ходът на съдебното следствие може да бъде променян единствено със съгласие на всички страни, поради което в днешното съдебно заседание не следва да се изслушват заключенията на съдебно-медицинската експертиза и съдебно-психиатричната и психологичната експертиза.

С оглед становището на повереника на частното обвинение, че държи на разпита на неявия се днес свидетел, съдебното заседание следва да бъде отложено за този разпит и доколкото свидетелят е редовно призован по телефона, на същия следва да бъде наложена глоба в размер на 200 лв. /двеста лева/ за неявяването му, което става причина за отлагане на заседанието и разпитът на експертите.

С оглед на изложеното съдът,

ОПРЕДЕЛИ:

НАЛАГА на неявия се днес свидетел Ч. Ю. К. глоба в размер на 200 лв. /двеста лева/.

Свидетелят **ДА БЪДЕ УВЕДОМЕН** за наложената глоба, както и за правото да иска отмяна на същата като посочи причини и доказателства за неявяването си в днешното съдебно заседание.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на частния обвинител в 7-дневен срок от днес да представи трите имена и адрес за призоваване на искания свидетел, който **ДА БЪДЕ ПРИЗОВАН НЕЗАБАВНО** след представяне на горните данни.

ОТЛАГА и **НАСРОЧВА** делото за 25.04.2024 г.

АДВ. Л.: Аз съм в гр. Благоевград.

ПРОКУРОРЪТ: Няма да съм тук през цялата седмица.

С оглед изявленията на страните, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и **НАСРОЧВА** делото за 19.04.2024 г.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р А.: Аз съм ангажирана на тази дата.

С оглед изявлението на вещото лице д-р А., съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 18.04.2024 г.

АДВ. П.: Не мога на тази дата – имам заседания и сутринта, и следобед.

С оглед изявлението на адв. П., съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 30.04.2024 г.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Д-Р А.: Аз пътувам на 30.04.2024 г.

С оглед изявлението на вещото лице д-р А., съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 09.05.2024 г.

АДВ. П.: На 09.05.2024 г. имам две дела – от 11:00 ч. и от 15:00 ч.

С оглед изявлението на адв. П., съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 07.05.2024 г. от 14:00 ч., за които дата и час явилите се днес страни уведомени.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което по делото приключи в 17:35 часа.

Председател: _____

Секретар: _____